Thơ Thơ phỏng vấn họa sĩ Đại Giang (tại Washington, tháng 6.2001).

- Ông đến với Hội họa từ khi nào?

Đại Giang: **Tôi thích vẽ từ khi lên 7. Đó là thời kì thuộc địa tại Hà Nội, tôi xem các nghệ sĩ như Liz Taylor, Clack Gable .. các bộ phim như Quovadis, Ivanhoe. Sau đó, tôi vẽ họ như thần tượng thời thơ ấu của mình với nhiều niềm vui và sự mãn nguyện (cười) ..**

- Cái gì làm ông lưu lại và gắn bó với Hội họa?

Đại Giang: **Thời còn niên thiếu, ở trường tôi luôn yêu thích vẽ tranh và luôn nghĩ một điều sau này tôi sẽ trở thành họa sĩ. Nếu tôi phải làm một công việc khác, đó chỉ là vì sinh nhai , và như thế thì thật chán ..**

-Quan điểm của cá nhân ông về Hội họa giữa phương Tây và phương Đông?

Đại Giang: **Tranh phương Đông rất khác phương Tây . Tranh phương Đông chú trọng thế giới tâm linh, qua đó soi sáng sự kiểm sóat lý trí. Tranh phương Tây chủ yếu gắn với các thành tựu khoa học, xu hướng vật chất, chủ nghĩa duy lý. Gần đây, tranh phương Tây cũng ảnh hưởng nghệ thuật phương Đông.**

- Xin ông cho biết suy nghĩ của ông về Hội họa nói riêng và nghệ thuật nói chung?

Đại Giang: **Tôi nghĩ rằng không chỉ Văn học và Mỹ thuật mà cả Khoa học, Triết học, v v .. phải có tư duy mới trong cách thể hiện sáng tạo. Nói một cách khác, chúng ta phải có cái mới, chúng ta phải sáng tạo, đổi mới, không có sự lựa chọn khác!**

- Tôi thấy ông thích nghe nhạc không lời. Nó cho ông cảm xúc khi vẽ?

Đại Giang: **khi vẽ, tôi thích nghe hòa nhạc của Richard Cleyderman, Paul Mauriat, hoặc solo guitar, piano. Điều đó có thể giúp tôi vẽ tốt hơn. Nhưng đôi khi tôi tập trung cao độ vào bức vẽ tới mức chẳng nghe thấy gì nữa, thậm chí quên cả nhạc. Một trong những tác phẩm của tôi có tên là "Lễ hội mùa xuân". Tôi vẽ những nhạc sĩ với phong cách UpsideDown, và nó đã được Chính phủ mua và sẽ được trưng bày tại một bảo tàng ở Seattle vào tháng Bảy năm 2001.**

- Ông đã tạo ra Upsidedownism, ông có thể nói cho chúng tôi nghe về trường phái nghệ thuật mới này và những gì đã cho ông cảm hứng để lựa chọn Upsidedownism?

Đại Giang: **Upsidedownism là một tinh thần mới của nghệ thuật hội họa. Cho tới nay, các nghệ sĩ vẽ thường là một chiều. Tham vọng của Nghệ thuật Upsidedown là thể hiện các chiều khác nhau trong cảm xúc con người: cả niềm vui và nỗi buồn, hạnh phúc và bất hạnh, sống và chết trong đời sống con người. Nghệ thuật Upsidedown là sự kết hợp giữa phương Tây và phương Đông. Trong tranh của tôi, có cả cái vô lý bên cạnh cái có lý. Điều đó không có nghĩa là tôi bảo vệ cái vô lý mà tôi muốn nói đến sự mênh mông vô hạn của vũ trụ. Nghệ thuật**

Upsidedown lấy cảm hứng từ cuộc sống hàng ngày, từ thiên nhiên, con người, xã hội ngày nay, nhưng không sao chép chúng.

- Những chủ đề nào hấp dẫn ông nhất? Và vì sao?

Đại Giang: **Tôi thích vẽ cuộc sống thường nhật, xã hội, con người, những thứ hàng ngày .. Nhưng như tôi đã nói, tôi không sao chép thực tế một cách đơn giản.**

Tôi là một nghệ sĩ lấy cảm hứng từ cuộc sống, nhưng tôi mang "Cái tôi" vào trong hiện thực với tinh thần của riêng tôi, quá trình xử lý cảm xúc và sáng tạo của riêng tôi. Tôi phá vỡ mọi giới hạn và cho những cái vô hình chung sống với những cái hữu hình. Nói một cách khác, tranh của tôi là một cuộc hôn nhân mãnh liệt giữa cái có lý và vô lý, hay là giữa một phụ nữ xinh đẹp và một người đàn ông xấu xí hoặc ngược lại. Và làm thế nào để cho cuộc hôn nhân này hạnh phúc, đó là công việc của tôi. (cười)

- Thế còn về tình yêu? Tình yêu được thể hiện trong tranh ông như thế nào?

Tình yêu ư ? Có rất nhiều dạng tình yêu , Tình yêu đất nước, Tình yêu đôi lứa..v v..

Nghệ thuật Upsidedown thể hiện mạnh mẽ bằng cách ra khỏi giới hạn của chữ "Tình yêu". Tôi mời các bạn xem tranh của tôi và trả lời giùm tôi câu hỏi này. Tôi muốn nói thêm điều này: Tôi có một Tình yêu, cuồng nhiệt và dữ dội, mãnh liệt và tuyệt đối: Người yêu của tôi là Hội họa.